

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613228917
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613228917.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Agnesy Hricovej v právnej veci navrhovateľky X. Q. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Z. č. X proti odporkyni X. Q. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Č. R. v Ú. S. H. na Z.Í.Š. ulici č. XXXX/XX zast. opatrovníkom X. Ú. S. H. Č. R.O. v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní opatrovníka proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 11.12.2013 č.k. 6C 304/2013-18 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o určení výživného odporkyne pre navrhovateľku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporkyňu prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené dieťa, ktoré ju zaviazal platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred navrhovateľke počnúc dňom 20.9.2013 do budúcnosti. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a tým zmenil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 6P 4/2011-23 z 5.1.2012. Konajúci súd pri rozhodnutí právne vychádzal z ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 65 ods. 3 Zákona o rodine a vykonaného dokazovania, kedy zistil, že vyživovacia povinnosť odporkyne pre navrhovateľku bola posledný raz upravená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 6P 4/2011-23 z 5.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.2.2012, kedy bolo určené výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima. Odporkyňa bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony rozsudkom z 5.3.1998 sp.zn. 17Nc 919/1995-20 a uznesením zo 7.3.2003 sp.zn. 18P 93/2000-59 jej bolo za opatrovníka ustanovené X. Ú. S. H.. Je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 8.870,- Kč. Má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, X. a H. U., ktoré má s druhom L. U. a okrem toho má vyživovacie povinnosti voči X. Q., X. U., D.Z. U., W. U. a A. S.. Konajúci súd ďalej zistil, že navrhovateľka dovŕšila plnoletosť, je študentkou strednej školy, nenachádza sa už v detskom domove, preto má právo, keďže sa sústavne pripravuje na svoje budúce povolanie, na výživné od svojej matky. Konštatoval, že vzhľadom na možnosti a schopnosti matky nie je schopná prispievať na výživu navrhovateľky vyššou sumou ako je minimálne zákonom stanovené výživné, t.j. 30 % zo sumy životného minima.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote ustanovený opatrovník odporkyne. Vytkol konajúcemu súdu, že odporkyňa nebola riadne a včas predvolaná na pojednávanie a nebol predvolaný ani opatrovník, preto sa nemohli k predmetnej veci vyjadriť, ani ospravedlniť neúčast' na pojednávaní. Namietal výšku určeného výživného s tým, že majetkové a finančné pomery odporkyne jej neumožňujú prispievať na výživu navrhovateľky stanovenou výškou, a to 30 % životného minima určeného pre nezaopatrené dieťa, čo reálne predstavuje 27,- € mesačne, pretože odporkyňa žije so svojim druhom v byte, kde uhrádzajú mesačne 6.400,- Kč nájom (231,46 €). Poberá invalidný dôchodok vo výške 9.371,- Kč (339,- €) mesačne a druh odporkyne poberá starobný dôchodok vo výške 3.955,- Kč (143,- €) mesačne. Ďalší príjem odporkyne tvoria prídavky na maloleté deti vo výške 1.000,- Kč (36,- €) mesačne. Z uvedených

dôvodov opatrovník odporkyne navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporkyne písomne nevyjadрила.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania opatrovníka odporkyne preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu prechádzalo podľa § 212 ods. 1 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o výživnom pre navrhovateľku. Súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku o výživnom presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu odvolacieho konania dospel k totožnému záveru ako súd prvého stupňa, že výživné 30 % zo sumy životného minima pre navrhovateľku je odporkyňa povinná platiť, aj napriek tomu, že jej príjmové pomery sú nepriaznivé a v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, kedy každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Z uvedeného ustanovenia Zákona o rodine nepochybne vyplýva, že nie je možné vylúčiť rodiča z plnenia vyživovacej povinnosti k dieťaťu, ani v prípade jeho slabých finančných a majetkových pomerov. K odvolacej námietke opatrovníka odporkyne, že nebol riadne a včas predvolaný na pojednávanie, a to ani samotná odporkyňa, odvolací súd dodáva, že z obsahu spisu je zrejmé, že odporkyňa si predvolanie na pojednávanie vytyčené na 11.12.2013, riadne a včas prevzala 22.11.2013, o čom svedčí doručienka založená v spise pod č.l. 14. Opatrovníkovi predvolanie doručené nebolo, čo v danom prípade predstavuje procesné pochybenie, ktoré však na výsledok rozhodnutia v danom prípade nemá vplyv, keďže výživné bolo určené podľa ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, teda v minimálnej možnej miere. Keďže súd prvého stupňa správne určil výživné v minimálnom rozsahu od odporkyne pre navrhovateľku, odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o určenie výživného potvrdil ako vecne správny a podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.